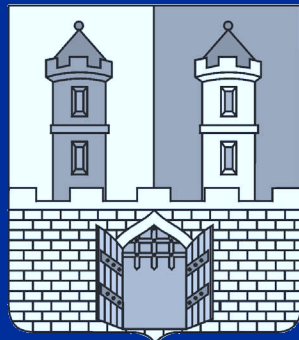

HRADECKÉ NOVINY

4
srpen 2010

NOVÝ ŘEDITEL TS DIGITÁLNÍ VYSÍLÁNÍ ČESKÉ TELEVIZE

Činnost Technických služeb Hradec nad Moravicí byla zahájena 1. ledna 2008 pod vedením ředitele **Stanislava Ovčáčka**. Ten na svou funkci ze zdravotních důvodů nedávno rezignoval, a proto bylo nutné vyhlásit výběrové řízení na obsazení uvolněného místa.

Výběrová komise jmenovaná Radou města Hradec nad Moravicí, složená z odborníků - personalista, ředitel organizace (TS Vítkov), právník, radní a zastupitelé města - měla velmi těžkou práci a po dvoukolovém jednání z celkového počtu 29 uchazečů doporučila tři uchazeče. Rada města Hradec nad Moravicí po projednání, prozkoumání zápisů z jednání výběrové komise a po diskuzi se členy výběrové komise, jmenovala ředitelem příspěvkové organizace města Technické služby Hradec nad Moravicí **Romana Celtu** (představujeme ho na straně 2). Přejeme mu mnoho úspěchů při zabezpečování služeb a činností pro město a jeho obyvatele!

Ing. Václav Žampa

Nedávno jsme vás informovali o stanovisku ředitele České televize k situaci v pokrytí území města Hradec nad Moravicí televizním signálem při zahájení digitálního vysílání. Vzhledem ke skutečnosti, že informace ředitele ČT neřešily náš předpokládaný problém s pokrytím území signálem, zahájili jsme jednání s firmou, která se zabývá měřením intenzity signálu (DVB-T) a příslušným poradenstvím.

V současné době naši oblast vykrývá digitálním signálem televizního vysílání vysílač LYSÁ HORA. Předpokládáme, že po zahájení digitálního vysílání vysílače JESENÍK (Praděd) dne 30. září 2010 se situace v pokrytí území signálem změní, a až po té bude možno využít služeb zmíněné firmy, zahájit vlastní měření, provést vyhodnocení a jednat s ČT o případném posílení signálu lokálním vykrývačem. O dalším postupu Vás budeme informovat.

Ing. Václav Žampa

Takhle stříleli fotbalisté TJ Hradec nad Moravicí góly svým soupeřům v krajském přeboru! Tento nezdůraznitelně směřoval v sobotu 5. června do sítě Čeladné. Celkem jich bylo za sezonu 59, ale důležitější je umístění. Hradečtí fotbalisté jako nováček soutěže obsadili se ziskem 47 bodů krásné páté místo, když ze třiceti zápasů 14 vyhráli a pětkrát remizovali! Za dobrou reprezentaci jim poděkovalo vedení města, oni své díky za podporu, které se jim dostává, vyjádřili svými výkony na hřišti.

Text a foto: Karel Stuchlík

TENISTÉ BUDOU HRÁT O POHÁR

Město Hradec nad Moravicí a SK Lama pořádají 4. ročník tenisového turnaje "O POHÁR MĚSTA HRADEC NAD MORAVICÍ" neregistrovaných hráčů ve čtyřhře. Koná se v sobotu 18. září od 8.00 hodin ve sportovním areálu SK Lama v Hradci nad Moravicí.

Registrace hráčů je od 8.00 hodin, startovné činí 150 na osobu. Dvojice hráčů se mohou přihlašovat na telefonních číslech 725 666 074, 553 783 939 nebo e-mailem na adrese jkotackova@muhradec.cz. Uzávěrka přihlášek je ve středu 15. září. Občerstvení zajištěno.

Srdečně zveme všechny příznivce tenisu!

Jitka Kotačková

Vůbec nebylo jednoduché dostat na místo novou lávku pro pěší a cyklisty přes Moravici. Mariánské louky byly po dlouhodobých deštích podmaččené a hned první auto s těžkou ocelovou konstrukcí „zapadlo“. Úzká cesta, vysoké vzrostlé stromy a minimální manipulační prostor daly vyniknout perfektní práci všech profesí, které se na její instalaci podílely. (Více na straně 2.)

Text a foto: Karel Stuchlík

BUDEME VOLIT ZASTUPITELSTVO

Volby do Zastupitelstva města Hradec nad Moravicí se konají v pátek 15. října od 14.00 do 22.00 hodin a v sobotu 16. října od 8.00 do 14.00 hodin v 9 stálých volebních okrscích.

Další informace o volbách můžete získat na Městském úřadu Hradec nad Moravicí na telefonním čísle 553 783 922, písemně na adrese sektariat@muhradec.cz nebo na mobilu 725 666 070.

Ing. Václav Žampa

GENERÁLKA VE SJEZDU

Od 27. července do 1. srpna bylo živo na Moravici v úseku od Hradce nad Moravicí až do Kylešovic. Probíhalo tu mistrovství České republiky dorostu a veteránů ve sjezdu na divoké vodě. Konalo se pod patronací Mezinárodní kanoistické federace (ICF) a Českého svazu kanoistů. Tyto závody byly generálkou na mistrovství světa juniorů, které se na Moravici v uvedeném úseku bude konat příští rok v době od 1. do 8. srpna. (r)

ODVÁDĚNÍ A LIKVIDACE ODPADNÍCH VOD

Letos dne 11. března byla podepsána „Smlouva mandátní o obstarání záležitostí investora“ s mandatářem SRB CR s.r.o. se sídlem v Říčanech u Prahy, který zajistí pro mandanta, tj. „Dobrovolný svazek obcí: ČOV a kanalizace Hradec n. Mor. - Branka u Op.“ řízení projektu, technický dozor investora a koordinaci BOZP na stavbě. Dne 13. května byla podepsána smlouva o dílo s hlavním zhotovitelem díla Sdružení „Čistá Moravice“ se sídlem v Ostravě-Porubě.

V současné době jsou předány všechny požadované doklady ve smyslu Směrnice MŽP ČR, které jsou nutné pro uzavření smlouvy o podpoře mezi fondem a příjemcem podpory na Státní fond životního prostředí ČR. Věříme, že smlouva s fondem bude uzavřena v co nejkratším termínu a že budeme moci zahájit výstavbu co nejdříve.

Ivana Hyklová

PROBÍHÁ ZATEPLENÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Stavební práce na výměně oken a zateplení obvodového pláště Mateřské školy v Hradci nad Moravicí byly zahájeny. Na základě energetického auditu byl navržen fasádní zateplovací systém s výměnou oken a dveří. Tyto stavební práce probíhají v rámci projektu „Výměna oken a zateplení fasády MŠ Smetanova v Hradci nad Moravicí“ a jsou spolufinancovány v rámci Operačního programu Životního prostředí z rozpočtu SFŽP ČR. Na základě výběrového řízení byla jako hlavní dodavatel stavby vybrána firma ING. PEKÁŘEK - STAVEBNÍ SPOLEČNOST s.r.o., Opava. Lhůta pro ukončení stavebních prací byla stanovena tak, aby nebyl narušen běžný provoz mateřské školy. Věříme, že nenastanou žádné větší problémy, které by mohly tuto stavbu opozdit. Realizací tohoto projektu přispějeme k výraznému snížení energetické náročnosti budovy, která byla postavená v sedmdesátých letech minulého století v tzv. akci Z.

Ivana Hyklová

NA KOLE DO ŽIMROVIC PO NOVÉ LÁVCE

S ohledem na to, že na jaře bylo území severní Moravy a Slezska zasaženo nadměrnými srážkami, došlo ke zpozždění stavebních prací na lávce přes řeku Moravici. Zhotovitel stavby KARETA s.r.o., Bruntál, požádal investora o prodloužení termínu dokončení do 30. července. Jeho požadavek byl vyhodnocen jako oprávněný a dokončení výstavby cyklostezky tak bylo prodlouženo o jeden měsíc. Stavba je součástí projektu „Výstavba cyklostezky Hradec nad Moravicí - Žimrovice“. Tento projekt je spolufinancován z rozpočtu Regionální rady regionu soudržnosti Moravskoslezsko ve výši 92,5 % z celkových způsobitelných nákladů. Veřejnost bude moci při projíždce na kole nebo při pěší turistice využít novou cyklostezku v délce 830 m, která vede od Žimrovického splavu přes novou lávku až po čistírnu odpadních vod v Žimrovicích. K odpočinku bude sloužit dřevěný altán v blízkosti lávky. Realizací tohoto projektu chceme přispět zejména ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu na silnici z Hradce nad Moravicí do Žimrovic. Cílem města je získat další finanční prostředky, které by umožnily napojení cyklostezky na regionální cyklotrasu č. 551 z Opavy, přes Hradec nad Moravicí, Žimrovice a Podhradí k vodní nádrži Kružberk.

silničního provozu na silnici z Hradce nad Moravicí do Žimrovic. Cílem města je získat další finanční prostředky, které by umožnily napojení cyklostezky na regionální cyklotrasu č. 551 z Opavy, přes Hradec nad Moravicí, Žimrovice a Podhradí k vodní nádrži Kružberk.

Text a foto: Ivana Hyklová

HRADECKÉ KOUPALIŠTĚ JE OBLÍBENÉ

Voda se na hradeckém koupališti kontroluje každý den a jednou měsíčně chodí na kontrolu „hygiena“. Letos zatím žádný problém s kvalitou vody nebyl zaznamenán. Možná i proto jsem od Romana Celta, ředitele Technických služeb Hradec nad Moravicí slyšel tuto myšlenku: „Na městské koupaliště v Hradci stále více dojíždějí lidé z Opavy, protože se jim přestává na opavském koupališti líbit. Není tam podle jejich názorů kvalitní voda a hlavně tak krásné prostředí jako u nás.“ Jste-li pravidelným návštěvníkem našeho koupaliště, asi tato slova bezesbýtku potvrdíte. Navíc, vedra letošního léta je nejlépe přečkat právě tady!

Text a foto: Karel Stuchlík

Loni koncem září začala úprava veřejného prostranství v Jakubčovicích. Dokončena byla letos v květnu a definitivní tečkou bylo v závěru července přestřižení pásky za účasti místostarosty Ing. Karla Hanáka a zástupců dodavatelských firem.

Text a foto: Karel Stuchlík

PŘEDSTAVUJEME

Nový ředitel Technických služeb Hradec nad Moravicí **Roman Celta** je sice rodákem z Hradce, ale už 20 let žije v Brance u Opavy. Sám říká, že to vytváří dobrý odstup od malicherných sporů a přináší potřebný nadhled pro práci ředitele. Ve své dosavadní praxi působil v různých vedoucích funkcích od mistra, přes vedoucího skladu až po vedoucího výroby ve firmách Brano Group a.s. a Eurokeramika 2000 a.s. Novou pozici ředitele hradeckých Technických služeb bere jako motivaci i jako zkoušku svých schopností. Co by chtěl velmi rychle změnit, je zřízení webových stránek, aby občané měli možnost si z internetu stáhnout všechny potřebné údaje o službách a cenách, které Technické služby nabízejí. Co je podle něj klíčové v činnosti firmy, kterou řídí? „Nejdůležitější je služba občanům a vzájemně dobře informovaný styk. Jsme tu od toho, abychom sloužili občanům, ale vzájemně musíme vědět, jaké jsou požadavky a jaké jsou možnosti.“

Text a foto: Karel Stuchlík

Právě před rokem v Hradeckých novinách č. 4 čtenář Marek Volf v rubrice NAPSALI NÁM vyjádřil své obavy, že město by mohlo prodat opuštěné hroby německých rodin Gnändingerových a Dauteových, jejichž současný majitel není znám a nikdo neplatí nájem. „Na první pohled rozumné ekonomické rozhodnutí, na ten druhý - poslední rána hradeckému hřbitovu!“ - napsal tehdy. Vedení města hrobky neprodalo a z vlastních prostředků zajistilo jejich zachovou údržbu. Místo posledního odpočinku německých rodin opravili pracovníci Technických služeb Hradec nad Mor. (r)

CHVÁLA SETKÁVÁNÍ

V období tzv. okurkové sezóny, mezi lítými volebními souboji, dovoluji mi podělit se o zamyšlení nad malým, leč nezanedbatelným faktorem našeho života. Nedávná příležitost mne zavedla do společnosti mých vrstevníků, které rčení o sdílené radosti i bolesti naplňují beze zbytku. Ano, píši o setkávání, potěšení, že mi někdo naslouchá, když už to ti moji nejbližší tolik neocenují. Někdo se přece jen najde, kdo mi vysloví obdiv a vyslechne. Někdy jsem se podívala nad nadšením mé přítelkyně Danky, která pro tento malý fenomén dýchala. Zanechala odkaz, ve kterém onen „babinec“ úspěšně pokračuje, stále se zdokonaluje krásně vedenou kronikou i organizací. Na onom úspěchu se podílejí všechny, které se tam těší. Je to motivace k překonání obtíží, které provázejí onen nechvalný podzim života. Přirovnání k „židovské škole“ zde moc nesedí, ale přesto - omládlé důchodkyně tu umístily širokou poradnu pro snad všechny problémy, ale hlavně očistnou lázeň, kterou ocením i protějšky doma, že nemusí již tolik poslouchat lamentace. Chvála jim, hradeckým děvčatům, ale také těm, kteří se setkávají jen proto, že chodívali do jedné třídy, hloučkům u kostela po nedělních mších, fandům na fotbalovém hřišti i kamarádům setkávajícím se u piva. V neposlední řadě je zde namístě uvést ony přátelské vazby sousedské, při posezení na zahradách, lavičkách, kdy nesouhlasím s tím, že je vidět do talíře. Naopak, jsou to drobné radosti, byť zrovna já jich nejsem účastná, cítím tu sounáležitost. Je to drobný střípek radosti nad životem. Často to přináší veselé příhody, maličkosti, ze kterých se skládá život. Chci připomenout, že tohle vše souvisí s tím, že jsme zůstali obyvateli malého města, případně vesnice a ani netušíme, že je to dar. Chvála budiž také těm, kteří onen dar opatrují z moci úřední, kteří ctili při svém úřadu onu občanskou společnost a podporovali ji jen například zajištěním prostoru. Moc se přimlouvám, aby na to mysleli i naši příští zvolení, bez ohledu na politické přesvědčení. Mladé, kteří budou kandidovat „Za lepší Hradec“ moc prosím, ať mají na paměti, že v takové společnosti není místa pro generační spory typu báby a dědka. Prála bych si, aby všechny Hradečanky tolik zahrála věta, která zazněla při návštěvě mé dospělé vnučky, žijící momentálně ve světové metropoli plné architektonických skvostů: „Neznám krásnější pohled, než z tvého dvorku ke kostelu a zámku, samozřejmě z Mariánských luk a Kalvárie.“ Je to stoprocentní navracená investice výchovy a koneckonců ještě úročená. Nepřeji si, aby se jediným komunikačním prostředkem stal facebook, kde i tam probleskují slůvka o těšení se na domov, přírodu a přátele. Mí rodiče říkali, že jak zaroste cesta k domovu, je to velké neštěstí. Stoprocentně to podepisuji. Není to nic, co v dnešní době určují finance. Přátelé jsou zadarmo a važme si toho, že mít je u nás v Hradci je tereno. Moderní komunikační technologie izolují od citů, a proto ona má letní „chvála setkávání“. (AS)

SBĚRNÝ DVŮR DOBŘE SLOUŽÍ LIDEM

Hradecký sběrný dvůr v areálu I. Hradecké zemědělské a.s. je ještě ve zkušebním provozu, ale zájem o něj je veliký. Čestmír Kosinski, který zastupoval správce dvora Karla Churavého, mi jednu sobotu dopoledne řekl: „Je tu velký provoz. Lidé sem vozí hlavně domovní odpad, posekanou trávu a ořezané větve.

Správce dvora je povinen zapsat jméno a adresu toho, kdo odpad přiváží, protože tento sběrný dvůr je určen pouze pro obyvatele Hradce nad Moravicí a pochopitelně jeho městských částí. Nebereme tedy sklo (na to jsou určeny kontejnery ve městě), stavební suť, pneumatiky a samozřejmě jakoukoliv elektroniku (ta se ukládá ve dvoře Technických služeb HnM). Vidíte, už je tu další auto!“ Dodávám jen, že sběrný dvůr je otevřen v pátek od 13.00 do 18.00 h. a v sobotu od 8.00 do 12.00 h. a jeho provozovatelem jsou Technické služby Hradec nad Moravicí.

Text a foto: Karel Stuchlík

PŘES ŠERÁK NA OBŘÍ SKALY

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ, odbor TJ Hradec nad Moravicí, uspořádal dne 3. července vycházku do Hrubého Jeseníku. Trasa začínala v Ramzově, kde se vytvořily dvě skupiny. Jedna vyjela lanovkou na Šerák a druhá se vydala kolem Vražedného potoka k Obřím skalám (na snímku). Odtud pak již obě skupiny pokračovaly společně přes Strmý a Javořík do Jeseníku.

Text: Ing. Vilém Bretz,
foto: Ing. Jan Petránek

MEMORIÁL JULIA MURÁNĚ

V červnu se uskutečnil IV. ročník Memoriálu Julia Muráně. Soutěž proběhla na Podolské ulici za účasti družstev Hradce, Kajlovce, Benkovic, Větřkovic a Domoradovic (ženy). Soutěžilo se v požárním útoku a vítězem se stalo družstvo SDH Kajlovec, na 2. místě se umístili hasiči z Hradce nad Moravicí a na 3. skončily Benkovice. Memoriál probíhá na počest bývalého dlouholetého člena SDH Hradec nad Moravicí Julia Muráně, který zemřel v roce 2006. Mj. obdržel ocenění za 40 let členství ve sboru. Velký dík za založení této vzpomínkové akce patří Janu Tichému a dalším bratrům, kteří s ním léta spolupracovali - Tadeáš Královi, Petru Wolfovi, Stanislavu Fajkusovi a Bohumilu Reichelovi. SDH Hradec nad Moravicí

lovánky na vlnitou lepenku. Počasí, příjemná hudba, atrakce pro děti, to vše vytvořilo úžasnou a radostnou letní atmosféru dětského dne. Poděkování patří všem, kteří nám s přípravou Dětského dne pomohli. Nejen děti byly z prvního letního horkého dne znavení!

Text a foto: Michaela Křížová a Miriam Kořená, Smurfit Kappa Žimovice

DEN BAREV

Dne 5. června proběhl Dětský den s názvem DEN BAREV (s podtextem Učíme se malovat na obličej). Celá akce se nakonec uspořádala v areálu Základní školy v Žimrovicích a počasí se na sobotní dopoledne přece jenom umoudřilo k naší spokojenosti. Podle našich odhadů se akce zúčastnilo okolo 100 dětí, jak ze strany zaměstnanců, tak dětí mateřské a Základní školy Žimovice, plus cca 80 dospělých. Na sedmi stanovištích byly připraveny soutěže a úkoly. Děti si odnesly za své výkony nejenom sladké odměny, ale i krásné lepenkové kufříky, židličky a batohy pro radost. Dětem byl k dispozici Safari skluzavkový skákací hrad, mohly se projet na poníkovi Ivanovi, shlédnout vystoupení taneční skupiny Dance4life i netradiční improvizací zápas ostravského divadla Ostružiny v místním kamenném amfiteátru.

Děti si také mohly vlastnoručně vyzkoušet samotný potisk omalovánky na vlnitou lepenku. Počasí, příjemná hudba, atrakce pro děti, to vše vytvořilo úžasnou a radostnou letní atmosféru dětského dne. Poděkování patří všem, kteří nám s přípravou Dětského dne pomohli. Nejen děti byly z prvního letního horkého dne znavení!

Text a foto: Michaela Křížová a Miriam Kořená, Smurfit Kappa Žimovice

MAŽORETKY VEDE MARCELA TESAŘOVÁ

Nově vzniklé MAŽORETKY HRADEC NAD MORAVICÍ pod vedením nové trenérky Marcely Tesařové se v červnu zúčastnily 5. ročníku EUROPEAN GRAND PRIX v chorvatské Poreči. Naše čtyři děvčata Barbora Hozová, Kateřina Pavelková, Barbora Vichová a Karolína Vincurková soutěžila v kategorii kadetky 8 až 11 let sólo, duo a miniformace.

Děvčata dala do svého výkonu vše a obsadila krásné čtvrté místo v kategoriích miniformace, duo a jedno i v soloformaci. I když nezískala ani jedna medaila, bylo to pro holky a celý realizační tým velmi inspirující. Myslíme, že rozhodně dívky Hradci nad Moravicí svým vystoupením neudělaly ostudu a pěkným způsobem naše město reprezentovaly. Doufáme, že nás bude víc. Občanské sdružení MAŽORETKY HRADEC NAD MORAVICÍ vzniklo v květnu. Vedoucím je Tomáš Hoza (telefon 553 784 122 nebo mobil 605 816 997), trenérkou Marcela Tesařová (732 245 221) a její asistentkou je Denisa Pavelková (605 285 642). Nábor děvčat ve věku od 6 let pořádáme v malé tělocvičně Základní školy Hradec n. Mor. Pokud se chcete podívat, co umíme, podívejte se zatím na <http://www.jesterky-hradec.cz/>. Chcete-li vědět více, zavolejte kterémukoli členu realizačního týmu! Tréninky začínají v září.

O. S. MAŽORETKY HRADEC NAD MORAVICÍ

P. S.: Mažoretky Ještěrky z Hradce nad Moravicí ve své činnosti pokračují beze změny a nadále trénují pod vedením kvalifikované trenérky Pavly Konečné (www.jesterky-hradec.cz/). Oběma skupinám mažoretek přejeme hodně úspěchů. (r)

ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE V DOMORADOVICÍCH

V sobotu 3. července se v Hasičaréně v Domoradovicích uskutečnilo ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE s večerním posezením a tancem. Celou akci pořádal dorostenecko-juniorský sportovní tým žen místních hasičů. „Pro hosty jsme si připravili nekončící nabitý soutěžní program určený dětem a po té i dospělým“ - řekla jedna z programátorek **Lenka Víchová**. Druhá, **Daniela Sedláčková**, prozradila výsledky. Děti vyhrály samozřejmě všechny. Mužem roku se stal **Jiří Hanák (na snímku)**, ženou roku **Vlasta Víchová**

a sportovcem roku **Václav Šustek**. K zábavě také přispělo exhibiční taneční vystoupení členek SDH **Markéty Křížové** a **Simony Muraňové** (Dance4live). **Jana Poláková** zase ukázala, jak se míchají nápoje. **Klára Dürbecková**, **Lenka Hanáková** a **Iva Záveská** se staraly o to, aby šest pivních speciálů ve sklepních hostů nevysychalo. Spokojenost a úsměv na rtech při poackních úklidových pracích byly vidět ve výrazech **Ester**

Hrbáčové a **Barbory Škrobánkové**, které hlavně překvapil počet zúčastněných lidí (100), zájem

hostů o jimi spravovaný jídelní sektor a muziku DJ. **pana Lorence**. Celý organizační tým se pak shodl na tom, že se ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE po dlouhé době v Domoradovicích stalo akcí, která programově uspokojila všechny generace a byla by škoda, kdyby se s jejím pokračováním příští roky přestalo. Takže už teď se holky z Domo těší na příští rok!

Text a foto: SDH Domoradovice

SETKÁNÍ S NAŠIMI SENIORY

Každoroční setkání s bývalými zaměstnanci závodu Žimrovce má mnohaletou tradici. Na setkání jsou zváni bývalí kolegové, kteří v Žimrovicích mnoho let pracovali, ukončili zde svou pracovní dráhu a nyní si užívají důchodu, který jim mnozí závidíme. Jelikož v minulosti svou práci postavili dobrý základ současného závodu, patří jim i po letech náš velký dík. Z celkového počtu 148 přijalo letos pozvání 90 seniorů. Setkání se konalo 25. května v Hradci nad Moravicí a jako vždy proběhlo v přátelské a velmi srdečné atmosféře. Přivítání a seznámení s aktuální situací v obou žimrovických závodech se ujal ředitel závodu Morava Paper **Miloslav Dittrich**. Informoval nejen o situaci a plánech obou žimrovických závodů, ale také o situaci na trhu papíru obecně. Setkání bylo doplněno o expozici starých fotografií závodu, obce, papírenského náhonu a hezké vzpomínání bylo nejčastějším tématem všech debat. Ze slov samotných účastníků byla poznat nejen upřímná radost ze setkání s bývalými kolegy a kamarády a alespoň částečné vtažení zpět do života závodu, ale také velké ocenění toho, že na ně jejich papírna a kartonážka stále myslí a tuto akci připravují. A jak to na správných akcích bývá, setkání přineslo něco i nám neseniorm. A to energii, zájem, elán a chuť některých 60, 70, 80, 90-níků. Byly pro nás 30, 40-níky velkou inspirací.

Text a foto: **Miriám Kořená, Smurfit Kappa Žimrovce**

KLUB ŽEN JAKUBČOVICE

Ve dnech 12. a 13. června se 33 žen z Jakubčovic už posedmé vydalo za krásami naší vlasti. Cílem naší cesty byly lázně Poděbrady. Prohlédly jsme si krásné parky u kolonády, památník krále Jiřího z Poděbrad a sešly do sklepení poděbradského zámku, kde jsme kromě jiných exponátů obdivovaly dvě dřevěné lodě vytažené ze dna Labe, které bahno velice dobře zakonzervovalo. Na Labi jsme měly možnost pozorovat práci zdymadla. Elektrickým vláčkem jsme zajely až k soutoku Labe s Cidlinou. Také jsme navštívily místní část Polabec, kde se nachází kostelík postavený na památku popravených kutnohorských haviřů. A co by to bylo za návštěvu Poděbrad, kdybychom nenavštívily postřížinský pivovar a neokusily tamní pivo! Jakubčovické ženy nejen cestují, ale také přiložily ruce k dílu při zvelebování obce. Po opravě místního kulturního domu zvládly uklidit a vyzdobily všechny jeho prostory.

Marie Židková

SDH KAJLOVEC DĚTEM

Sbor dobrovolných hasičů v Kajlovci uskutečnil 1. června DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ pro mateřskou školu v Kajlovci. Děti si prohlédly požární techniku a viděly ukázky činnosti mladých hasičů. Na závěr exkurze dostaly něco sladkého na mls. O něco později navštívili hasičskou zbrojnicí v Kajlovci žáci z Frydku-Mítku, kteří zde byli ve škole v přírodě. Pro ně byla připravena ukázka požárního útoku mladých hasičů. Totéž jsme opakovali o týden později pro žáky z Kopřivnice.

Text a foto: **Jan Drašák**

KNIHA VE SPOLUPRÁCI S HRADECKÝMI DĚTMI

Víte, který sport patří k nejrozšířenějším a nejrychlejším na světě? V září vyjde při příležitosti mistrovství Evropy ve stolním tenise v Ostravě kniha s názvem STOLNÍ TENIS. Připravilo ji občanské sdružení FIT Sport ve spolupráci s mladými hradeckými adepty tohoto sportu. Provede vás prvními kroky a poradí vám, jak se dá stolní tenis naučit. Přesvědčí zájemce, že na získání a udržení dobré kondice není v žádném, ani v seniorském věku, pozdě! Kniha trenérky mládeže a rozhodčí extraligy stolního tenisu, která vznikla ve spolupráci s vicemistrem extraligy a účastníkem mezinárodních soutěží mužstvem Robot Mokré Lazce a prvotní tým Slezan Opava, je zaměřená nejen na děti, ale může být vhodnou pomůckou pro dospělé, kteří by si rádi tento zajímavý sport vyzkoušeli. Knihu si budou moci zájemci zakoupit v knihkupectvích po celé České republice.

Ing. **Lenka Mišíčková**

STŘECHY

• POKRÝVAČSTVÍ
• KLEMPÍŘSTVÍ
• STŘEŠNÍ OKNA

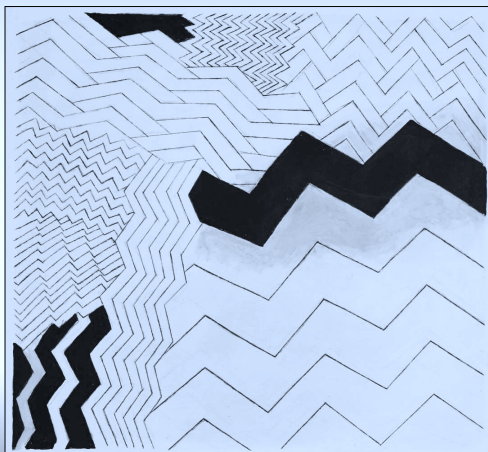
Kořený

- ♦ realizace střech ♦ prodej krytin ♦ hydroizolace
- ♦ opravy a nátěry střech ♦ montáž střešních oken
- ♦ izolace proti radonu ♦ montáž a revize hromosvodů

Podolská 275, 747 41 Hradec n./M.

mobil: 603 181 482

MĚSTSKÁ GALERIE HRADEC NAD MORAVICÍ SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA VÝSTAVU

JERZY BESKI

VERNISÁŽ VÝSTAVY POLSKÉHO MALÍŘE SE USKUTEČNÍ
VE ČTVRTEK 2. ZÁŘÍ V 17.00 HODIN
V MĚSTSKÉ GALERII HRADEC NAD MORAVICÍ

Jerzy Beski se narodil v roce 1930 v Trembowli (provincie Tarnopol). Vystudoval Akademii výtvarných umění v Krakově. Specializuje se na abstraktní malířství. Svou práci prezentoval na mnoha samostatných a skupinových výstavách v Polsku i v zahraničí. Získal řadu ocenění a vyznamenání. Na počátku roku 2009 oslavil 55. výročí své umělecké činnosti.

ČARODĚJNICE

RUSALKA I VODNÍK NA NÁDVOŘÍ

Během léta můžete na nádvoří Červeného zámku spatřit sedm soch na téma opery Antonína Dvořáka *Rusalka*. Sochy jsou dílem absolventů Střední školy kamenické a sochařské v Hořicích a byly vytvořeny přímo v Hradci nad Moravicí, pod odborným vedením akademického sochaře profesora Michala Moravce. *Rusalka*, tři víly, čarodějnice, vodník a bájný mág budou na nádvoří vystaveny po dobu turistické sezóny, tedy do konce října.

Text: Jitka Kotačková,
foto: Karel Stuchlík

Už vám sice nebudou znít k prohlídce výstavy akademického sochaře Michala Moravce nádherné melodie a zpěv BAROKNÍHO DUA (na snímku dole), které tvoří Izabela Kožaná Manderla (cembalo) a Václav Čížek (zpěv), ani neuslyšíte poutavé průvodní slovo autora kolegy a kamaráda Mgr. Petra Francka, ale nic to nemění na tom, že výstava, kterou zahájil starosta JUDr. Karel Valušek, stojí za vidění. Účastníci vernisáže se shodovali na tom, že to je jeden z nejlepších počínů hradecké Městské galerie v její historii. Je se na co koukat a sochy, reliéfy i obrazy jsou každému návštěvníkovi srozumitelné. Michal Moravec potěšil desítky účastníků vernisáže a jistě i všechny další hosty galerie. Nenechte si tento mimořádný kulturní zážitek ujít! Výstava je otevřena až do konce srpna. Text a foto: Karel Stuchlík

KAM DO SPOLEČNOSTI

VÝSTAVY

Městská galerie a muzeum, Zámecká ul.

otevřeno: soboty, neděle, svátky 10.00 až 18.00 hodin

JERZI BESKI

Vernisáž výstavy polského malíře je 2. září v 17.00 h.

MICHAL MORAVEC - SOCHY

Výstava trvá do 22. srpna.

Z RUSALKY

Výstava sedmi soch na téma opery Antonína Dvořáka na nádvoří Červeného zámku trvá do 31. října.

SRPEN

14. a 15. 8. VÝSTAVA KRÁLÍKŮ, DRŮBEŽE A OKRASNÉHO PTACTVA

Výstava v areálu chovatelů na Bohučovické ulici s kulturním programem a prodejem chovatelských a zahrádkářských potřeb, 8.00 - 17.00 h. Pořádá ZO ČSCH Hradec n. M.

14. 8. a 15. 8. VYSTOUPENÍ ŠERMÍŘŮ

Rytířské souboje a tance. Pořádají Rytíři sv. Grálu, začátky každou hodinu od 10.30 h.

21. a 22. 8. LETNÍ KANOISTICKÉ SJEZDY

Součástí budou vodácké kurzy - pevné kanoe. Pořádají VK Campanula města Hradec nad Moravicí a Vítkov.

21. 8. DĚTSKÝ DEN V DOMORADOVICÍCH

Pořádá: SDH Domoradovice

22. 8. VZÁCNÉ SETKÁNÍ J. A FR. NEDVĚDŮ

Nádvoří Červeného zámku, 18.00 h., vstupné 300 Kč, děti do 5 let zdarma.

22. 8. XII. HRADECKÉ SKOKOVÉ DERBY

Tradiční soutěž „O POHÁR MĚSTA HRADEC NAD MORAVICÍ“ v jezdeckém areálu. Pořádá Jezdecký klub Hradec n. M.

27. a 28. 8. MORAVSKÉ HRADY.CZ

Letní kulturní festival (Kryštof, A. Langrová, Monkey Business ap.) Předprodej v IC Hradec n. M. a Sluna Opava. Cena pátek 170 Kč (na místě 200 Kč), sobota 350 Kč (na místě 400 Kč). Pořádá Nedomyšleno a Riff Raff.

28. 8. SVOBODNÍ - ŽENATÍ

Pořádá SDH Domoradovice.

29. 8. POHÁDKOVÝ LES

Pohádkový les má pro děti neopakovatelné kouzlo. V zámeckém parku na ně čekají nejrůznější pohádkové bytosti, před kterými musí předvést svou šikovnost, zručnost, rychlost i hrdivost. Pořádá Ochotnický soubor na Podolí.

ZÁŘÍ

4. 9. NOČNÍ PROHLÍDKY ZÁMKU, JARMARK

Průvodci v kostýmech. Pořádá Státní zámek Hradec n. M.

8. 9. LÁSKA (A SMRT) V HUDBĚ

Janáčkova filharmonie Ostrava ve Velké dvoraně, dirigenti Jakub Židek a Petr Chromák, 18.30 h. Program: Richard Wagner: Předehra k Tristanovi a Isoldě, Leoš Janáček: Taras Bulba, Rapsodie pro orchestr, Hector Berlioz: Fantastická symfonie, Epizoda ze života umělce op. 15

11. 9. POHÁROVÁ SOUTĚŽ HASIČŮ

26. ročník „O pohár starosty“. Pořádá SDH Branka u Op. na hřišti, 13.00 h.

11. a 12. 9. ROZLOUČENÍ S MORAVICÍ

Součástí budou vodácké kurzy - pevné kanoe. Pořádají VK Campanula města Hradec nad Moravicí a Vítkov.

25. 9. TRADIČNÍ VINOBRANÍ

Areál Dobré pohody v Žimrovicích, 10.00 h.

AKTUALIZACI AKCÍ MŮŽETE SLEDOVAT NA:

www.ichradec.cz

PO TŘICETI ŠESTI LETEC „SEDMDESÁTKU“

S hradeckým farářem P. Antonínem Kolářem jsme už spolu pár věcí do Hradeckých novin připravovali. Byla to vždy perfektní spolupráce. Ale když jsem mu řekl, že bych rád napsal u příležitosti jeho životního jubilea něco o něm, nijak nadšený nebyl. Dost se ošíval a navrhoval mi jiná témata. Nebyla to žádná předstíraná skromnost. Dám ruku do ohně, že raději vypráví o jiných než o sobě. Plně ho chápu. Nakonec jsem mu navrhl, že to zkusíme udělat, ale že když se mu to nebude líbit, tak se to prostě nepoužije. A vlastně v této chvíli nad klávesnicí počítače nevím, bude-li ještě někdo jiný kromě pana faráře následující řádky číst. Přál bych si, aby je schválil, protože je osobností, která si zaslouží pozornost. A také proto, že jsem tento příspěvek připravoval s úctou k člověku, kterého rád vidám a ještě raději si s ním povídám.

Kdy jste se dostal na Hradec?

Po vysvěcení v roce 1967 bylo moje první místo v Hranicích na Moravě, kde jsem byl rok. Odtud jsem byl přeložený do Příbora jako kaplan, kde jsem působil šest let. Byl jsem tam přidělen ke kanovníkovi Willischovi, který byl také vyhlášený bylinkář, známý jako „mošnovský farář“, protože v Mošnově předtím působil. Dokázal rozpoznat nemoc z očí a měl velké úspěchy. Říkalo se, že se u něj léčila i Hana Benešová, manželka našeho prezidenta. V roce 1974 bylo vysvěceno na dvacet novokněží, což bylo v té době nevídané množství a pan biskup potřeboval uvolnit místa kaplanů, aby mohl novokněží umístit. Já už jsem byl kaplanem šestým rokem. Byl jsem přidělen na Hradec a začal působit naprosto samostatně.

Co jste věděl v té době o Hradci?

Po pravdě řečeno, moc ne. Na tuto stranu jsem nikdy nejezdil. Věděl jsem, že tu je zámek, ale nikdy předtím jsem tu nebyl.

První dojmy z nového působiště se zpravidla hluboko vryjí do paměti. Jak vás tu přijali?

Byl jsem mladý a střídal jsem tu P. Antonína Juchelku, rodáka z Těškovic u Bílovice, který tu byl velmi oblíbený, ale musel odejít. První měsíce a možná i rok jsem cítil, že lidé se na mě dívali přes prsty, někteří si mysleli, že jsem oblíbeného faráře dokonce vytlačil. Jakoby se sami sebe ptali, co se ze mě vyklube, jaký budu. Bylo to hodně těžké. Navíc jsem tu nikoho neznal, fara byla prázdná, nikdo mi s ničím nepomohl a nijak mi můj nástup neulehčil. Jedinou výjimkou byl Vilém Cygal, který mi vymaloval faru, spolu jsme pak natírali plot a pomáhal mi i s dalšími věcmi. Také to neměl lehké. Byli lidé, kteří jej neměli rádi, ale poznal jsem, že to je dobrý člověk. Zhruba po roce jsem si postupně získal důvěru místních lidí, kteří asi uznali, že nejsem takový, jak si podle různých řečí mysleli. Páter Juchelka byl velmi oblíbený i proto, že byl velmi společenský. Na faře se hrály karty a možná, že právě u nich se něco řeklo a někdo z jeho nejbližších to vynesl ven a on pak, vlastně z politických důvodů, byl odsunut na nové působiště k Olomouci.

Čím myslíte, že jste si tady získal lidi?

Snažil jsem se být ke každému normálně lidský, nedělal jsem žádné rozdíly mezi svými farníky, hodně jsem lidem naslouchal, nehlédl jsem příležitosti k nějakým rozmiškám a také jsem za každou cenu neprosazoval své názory a přístupy. Jsem si vědom, že není na světě člověk ten, aby se zavděčil lidem všem, ale dnes, po 36 letech, se tu cítím opravdu dobře a vzpomínka na těžké začátky se zdá být až neskutečná.

Jaké lidské vlastnosti máte rád?

Na prvním místě je to upřímnost. Té si nesmírně vážím. A také to, že když člověk něco řekne, tak si

za tím stojí. Není těžké poznat falešného člověka, často se tato vlastnost prozradí i při maličkostech. Jsou lidé, kteří, jak se říká „do očí pěkně a za rohem pomlouvají“. Společnost takových rozhodně nevyhledávám. A také nemám rád lidi pyšné, arogantní a takové, co si myslí, jak jsou důležití.

Kdy se u vás zrodila myšlenka být knězem?

Jsem z katolické rodiny a ve Zlíně, kde jsem se narodil a vyrůstal, jsem tihnul ke kostelu. Už od první třídy jsem ministroval a do kostela jezdil dva kilometry na koloběžce. Mám to dodnes nakreslené v památníku i s věnováním P. Zavadila. V padesátých letech, když se rušily kláštery, tak jsme vzali na byt jednu učitelku náboženství, katechetku Marii Rezkovou. Ta mě učila náboženství a měla ke mně moc hezký vztah a také vliv, což jsem docenil později. Ve Zlíně v té době byli kněží, kteří měli rádi mládež. Třeba za P. Jana Čechala bylo v našem kostele sto ministrantů! To v jednom kostele snad bylo nejvíce na světě. Ale ne že bychom jenom ministrovali. Jezdili jsme na různé výlety, scházeli se a já už tak nějak od mala tihnul ke kněžskému povolání.

Jenže v padesátých letech asi nebylo lehké připravovat se na toto poslání.

Ta doba opravdu nebyla příznivá. Maturoval jsem v roce 1958. V dětství jsem nebyl ani pionýrem, ani svazákem. Někdy půl roku před maturitou měl každý z nás pohovor s člověkem, který se nás vyptával, co chceme dělat po střední škole. O mně vědělo, že se chci hlásit na teologickou fakultu. Vyptával se mě na různé věci a mimo jiné i na můj názor na tehdejšího kněze, ministra Plojehara. Řekl jsem mu, jak jsem to cítil, že takoví kněží nejsou dobří a dělají církvi jen ostudu. Jeho poslední otázka byla, jestli mám zdravé ruce. Tak jsem mu řekl, že mám a on na to - půjdete pracovat! To bylo někdy v březnu a bylo mně jasné, že budou potíže. Na teologickou fakultu jsem se sice přihlásil, ale z biskupství mi přišlo vyrozumění podepsané kapitulním vikářem Glogarem, že po stránce státně politické jsem nebyl prověřen pro studium na bohosloví. Po prázdninách jedinou prací, kterou jsem sehnal, bylo přibíjení podpatků v tehdejší Svitě. V životě jsem nic podobného nedělal. V tovarně se mě ujal nějaký pán Mlýnek a ten mě tři týdny zaučoval. Rok jsem to pak dělal. Byla to jednotvárná, namáhavá práce u pásu a navíc mi tam dávali najevo, že nejsem jejich člověk. Několikrát mě během toho roku verbovali, abych šel dělat do dolů. Ale na to jsem fyzicky neměl a argumentoval jsem tím, že chci jít studovat. Po roce jsem se znovu hlásil na bohosloví a znovu jsem z biskupství dostal stejnou negativní odpověď. Čekala mě dvouletá vojenská základní služba. Narukoval jsem do Strašic, pak jsem byl v Dobrušce u topografů a v Příbrami u strážní rot. Když už se blížil konec, tak nám všem vojnu pro-

NA HRADCI TU SLAVÍ " - VŠECHNO NEJLEPŠÍ!

dloužili, protože v roce 1961 byla „kubánská krize“ a v Berlíně se stavěla zeď. Místo v říjnu jsem se vrátil domů až před Vánocemi. Na přihlášku na vysokou školu už bylo pozdě a tak jsem další rok strávil v to- várně u přibíjení podpatků. Teprve na čtvrtý pokus mi to vyšlo a v roce 1962 jsem nastoupil do semi- náře v Litoměřicích. Z olomoucké diecéze jsme byli přijati tři, v celém ročníku nás bylo devět. Tehdejší režim neměl zájem, aby bylo více kněží. Vysvěcený jsem byl v roce 1967 tehdejším biskupem Františ- kem Tomáškem.

S jakými ideály jste nastupoval do profesní- ho života?

S tím, co jsem poznal ve svém dětství a mládí, co mě naučila katechetka Marie Rezková, co nás učili kněží ve Zlíně. Byla to touha pomáhat lidem a hlá- sat slovo Boží.

Je velmi lehké říct, že všechno zlé je na něco dobré. Myslíte, že vám všechny popsání těž- kosti svým způsobem rozšířily obzor a že jste poznal život i trochu jinak, než kdybyste byl hned napoprvé přijat na teologickou fakultu? Určitě to bylo i v něčem dobré. Poznal jsem ne- lehkou práci v továrně a různé lidi okolo ní. Snažil jsem se s každým dobře vycházet, nehádal jsem se a nevyhledával nějaké rozbroje. Nakonec i se svým vedoucím jsem našel společnou řeč a mohu říct, že jsem to měl u něj dobré a že se mě i zastal, když mě přemlouvali, abych šel do dolů.

Vzpomínal jste faráře, který byl znamenitým učitelem, sám jsem znal faráře v Rožnově pod Radhoštěm, který hrával fotbal za divizi.

Jaké jsou vaše zájmy, záliby a koníčky?

Na aktivní sport jsem nikdy moc nebyl, ale moc rád jsem cestoval a poznával. Napřed v bezprostředním okolí svého bydliště nebo později působišť. Měl jsem kolo a to mi stačilo. A kolo to bylo bez přeha- zovačky! Pak jsem jezdil na Pionýru a na něm jsem absolvoval mnoho krásných výletů. S kamarádem dokonce až do Varšavy! Později, když už jsem si po- řídil auto, jsem se na delší cesty mohl vydat poho- dlněji. Republiku jsem dost projezdil a poznal jsem krásné kraje. Vždy mě lákaly historické památky a hlavně poutní místa. Snad většinu jsem jich viděl na vlastní oči. Nejen u nás, ale třeba i v sousedním Polsku. Měl jsem i to štěstí, že jsem cestoval po světě. Byl jsem v Egyptě, na Špicberkách, na Islandě, projel jsem Kanárské ostrovy, několikrát jsem byl v Římě a také v Řecku. Byly to velmi pozoruhodné cesty za poznáním a jsem moc rád, že jsem měl možnost cestovat. Teď už je to slabší, protože přibývají nejen roky, ale i různé zdravotní neduhy.

Máte místo, kam jste se rád vracíval?

Určitě, protože navíc člověk něco jinak vnímá, když je mladý a jinak v pozdějším věku. Na Svaté hoře u Příbrami jsem byl několikrát ještě před válkou a pak jsem tam poblíž strávil celý rok. Rád jsem se vracel i do Plzně.

Myslel jsem, že když se zeptám na koníčky, budete vykládat o svém počítači a tím pá- dem i internetu. To není koníček?

To bych ani neřekl, jsem k těmto věcem spíše konzervativní. Život ale člověka donutí rozumět i takovým moderním věcem. I v 65 letech! Když totiž na věži našeho kostela instalovali zařízení umožňující přijímat internet, pořídil jsem si na faru

počítač. Jenže naučit se s ním pracovat nebylo pro mě vůbec lehké. Mám ale mladého učitele Jakuba Hoňka, syna ředitele hradecké církevní školy, a ten mě do toho uvádí. Ale každý postup si musím psát, protože to, co on provádí velmi lehce, je pro mne dost obtížné. Ale základy už umím a internet považuji za dobrou věc, ze kterého se člověk může dovědět leccos zajímavého. Podobně bych mohl mluvit i o mobilu. Před šesti léty, když jsem ležel v nemocnici a s nemocnou nohou jsem nemohl ani k telefonu, mi Emil Hennig přivezl mobil a učil mě s ním zacházet. Dnes nejsem z těch, kteří bez mobilu neudělají ani krok, ale na druhé straně ho považuji za velmi užitečnou věc.

Víte, co mně na mobilu vadí? Že někteří lidé už žijí jenom na „eseemeskách“. Nejsou to jenom pozdravy z dovolené, ale třeba i blahopřání k narozeninám. Když dostanu od někoho „vsec- ko nejlepsi, pepa“, jako by mi sděloval - „za víc mi nestojíš, nemám na tebe čas“. Souhlasíte?

Souhlasím, i já to považuji za nedůstojné. Když ne- mohu za někým zajít osobně, tak sednu a napíšu mu dopis nebo třeba jen pár řádek. Když mu je píšu, jsem v duchu s ním, a když on je čte, je v duchu se mnou.

Co vám udělá dnes radost?

Rád jdu, když mi to čas dovolí (farnost je rozsáhlá a dvacet let jsem ještě jezdil i do Štáblovic) třeba do divadla nebo na hezkou výstavu tady do Městské galerie. Moc se mi líbila výstava akademického sochaře Michala Moravce, která měla v červnu vernisáž. Obdivoval jsem krásné sochy i obrazy, o kterých člověk ví, co představují. Radost mi udělá i pěkný koncert, jako třeba byl nedávno v našem kostele, kdy Olga Procházková zpívala nejkrásnější Ave Maria a biblické písně Antonína Dvořáka. Na televizi moc nejsem. To se podívám jen na zprávy a některé pořady TV Noe. Radost mi dělá moje auto, to je můj koníček. Schválně říkám moje, protože nikdy jsem neměl „služební“ z konzistoře nebo odji- nud. Teď jezdím se Subaru, což je kvalitní vůz s ná- honem na všechna čtyři kola. Když v zimě napadne sněh, tak vyjezu všude. Ale jezdím už málo. Dříve jsem navštěvoval hlavně rodinu, ale rodiče už ne- mám, sestra je ve Zlíně, o deset let mladší bratr mi loni zemřel, bratrance mám v Opavě, občas zajedu za některým ze strýců. Delší cesty mě už unavují.

Ale není to tak dávno, co jste se vypravil do Ameriky...

To je pravda. Sezdával jsem tady v roce 2001 dva snoubence. Zuzanka Kovářová pochází z nedaleké Dolní Lhoty a v USA, kde žije, si našla životního partnera. Na Floridě měli civilní svatbu a po mně chtěli církevní obřad v hradeckém kostele sv. Pe- tra a Pavla. Stalo se tak, jak si přáli, a na oplátku mě pozvali na návštěvu k nim do USA. Jenže já neumím anglicky, tak jsem si říkal, co tam budu dělat! Ale domluvil jsem se s hradeckým rodákem Rudou Schramkem, který žil ve Švýcarsku, ale sem rád jezdil. Byl tu i v době svatby, a protože v Lau- sanne dělal kostelníka a ministroval tam, tak jsem ho požádal o spolupráci. Přečetl anglicky mou řeč, kterou jsem připravil v češtině. Spolu jsme se pak do Ameriky vypravili a byl to pro mne obrovský zá- žitek. Za tři týdny jsme naježdili dva tisíce kilometrů autem, které nám Zuzanka zajistila. Navštívili jsme mnoho zajímavých a pozoruhodných míst.

Na své dosavadní životní pouti jste se setkal s mnoha a mnoha lidmi. Za které setkání jste vděčný osudu, že k němu vůbec došlo?

Takových bylo více, ale vzpomínám třeba na našeho kaplana Rudolfa Zdražila, který byl poz- ději knězem v Bystřici pod Hostýnem a na dalších místech, kde jsme se všude setkávali. Pak odešel do Německa, kde se v Baden-Baden staral o svou sestru. To už jsme si jenom psávali. Jen jednou jsem ho tam navštívil díky už zmíněnému Rudovi Schramkovi, který mě tam zavezl. Nedávno měl sto roků. Je v ústavu pro přestárlé lidi a tam stále slouží mše. Vždycky to byl, a dodnes pro mě je, skvělý a obdivuhodný člověk. Je pro mne příkladem, že, po- kud hlava slouží, i ve vysokém věku se dá pomáhat lidem. Ale je daleko více lidí, se kterými se stále rád setkávám, ať už to jsou rodáci ze Zlína nebo bývalí spolužáci z Litoměřic.

Našli bychom mezi nimi i mladší ročníky?

Víte, po pravdě řečeno, já v mnohých věcech mla- dým nerozumím. Jejich chápání a náhled na určité věci mi prostě nesedí. Prý je to normální, tak si z toho hlavu nedělám. Mně je prostě sedmdesát, jim třicet, a to či ono vidíme úplně jinak. Ale na druhé straně vzpomínám, že když jsem mladý přišel na Hradec, tak ke kněžím, kterým bylo okolo šedesátky, jsem přilnul. Vážil jsem si jejich vědomostí, znalostí, životních zkušeností a každé setkání s nimi mě obohacovalo. Nevím, jestli totéž cítí ti dnešní mladí.

Jste po těch dlouhých letech už hradeckým patriotem nebo pořád to berete, že jste si ze Zlína odskočil jen trochu na sever?

Po 36 letech mohu říct, že jsem mezi dobrými lidmi, se kterými si rozumím. Jedním z těch mála, kteří mě tu při příchodu vítali, byl pan Hájek, muzikant, kterému tehdy bylo 49 let. Byl plný elánu. Dnes ho chodím navštěvovat. Je deset let po mozkové mrtvici, špatně vidí, ale rádi spolu vzpomínáme na vše dobré, co jsme prožívali. Zestárnul jsem tu s mnohými lidmi, které dnes navštěvuji (nebo oni navštěvují mne) a vzájemně od sebe čerpáme sílu. Hradec je hezkým městem s bohatou historií a hlavně mnoha zajímavými lidmi, kteří tu žijí. Mohu říct, že jsem tu šťastný.

Připravil a foto: Karel Stuchlík

MŮJ DOMOV

Rudolf Schreiber

Tam na polích vždy
tvrdý chléb
se sklízal s kamením,
slyšel jsem zvony
vyprávět,
byly mým předkům
znamením.
Mou Kalvárii objímá
překrásné údolí,
to je můj domov,
můj Hradec - Podolí.
Pojď se mnou příteli
po cestách mých,
vyjasni v mysli mé
vzpomínky z nejhezčích.
Zapráhnem koně,
co půjdou do páru,
cestami přes pole
pojedem postaru.
Ten jejich úděl,
stále tu žije,
vyoral brázdy,
formanské melodie.
Chvilí zastavme,
a můžeme jít,
ta známá místa
navštívit,
kde rodila se víra,
umění,
v prach obrátí se vše,
však duch se nemění.
Kdo tvoří vesmír, zemi,
čas,
k věčnému životu
směřuje nás.
A nostalgie půjde dál,
chodníkem k řece,

kde Bezruč chodíval,
uslyší znova
jak stříbrem zpívá,
spěchá, ať stihne,
vždyť čas ubývá.
Je to zázrak
s věčnou gravitací,
co napsal osudy
mnoha generací.
Tajemný příběh,
není jiné více,
má milovaná Moravice.
A Stučkonoska,
jen tak polévává,
řeč vody, šepot vln,
ten nepřestává.
Dál plyne v rytmu svém
na vlnách zkřížení,
dál půjdu samotný
po břehu z kamení.
Stále se vracím,
přicházím zpět,
k potoku Hradečnám
tam byl můj svět.
I kdybych vše ztratil,
naleznou více,
hradecké zvony,
zpěv Moravice.
Zůstává vzpomínka
v naději pak,
co odeslo,
chci v mysli uchovat
a rozdat prosbu:
„Milujte ten kraj!“
Můj Hradec - Podolí,
pozemský ráj.

(květen 2010)

VZPOMÍNÁNÍ JANY LYSÁKOVÉ (4)

Manželé **Hermína a Ferdinand Weichslovi** vlastnili zahradu na nynější Opavské ulici. Paní Weichslová nebyla zahradnice, ale svou pilí a umem dokázala hodně. Od sazenic zeleniny až po ovoce, vše jsme u ní dostali. Pan Weichsel měl na této zahradě hvězdařský dalekohled a často jsme k němu večer, jak děti z okolí, tak i dospělí chodili. Když bylo hezké počasí, tak se nás tam sešlo tolik, jako hvězdiček, na které jsme se dívali. Trpělivě nám vysvětloval, kam se máme dívat, co vidíme i jak se která hvězda jmenuje. Později v práci své maminky pokračoval jejich syn. Byl již vyučený zahradník a uměl. Dnes máme v obchodech všechno, přesto si myslím, že bychom rádi šli k někomu šikovnému na zahrádku nebo třeba do hradecké tržnice a koupili si čerstvou zeleninu a ovoce.

Na Hradci byla zastoupena řada řemesel, některá již dnes nejsou. Kloboučnice **paní Kuzníková** (nebo **paní Blahutová**, už nevím přesně, jak se jmenovala), zdobila hlavy žen i děti klobouky rozličných tvarů a barev s různými ozdobami. Byla radost dívat se, jak klobouk vzniká, jak jej kloboučnice tvaruje, zkouší a zdobí. Na Vánoce či Velikonoce musel být nový klobouk! Taky jsem jako dítě jeden měla. Byl modrý se srdíčky a šňůrkami a byl to jediný klobouk v mém životě.

Dříve nebyla možnost nakoupit vlnu v barvě a kvalitě jako dnes. Proto se hodně chovali angorští králíci. Byli krásně bílí s červenými očičky a stříhali se na vlnu. Módní byly tzv. norské vzory. A krásné svetry

i čepice právě z této angorské vlny s norskými vzory pletly **Markéta Kiszczuková** a **paní Kloudová**. Byly to sousedky, které zpívaly v kostele a na pohřbech. Paní Kloudová dokonce i v televizní soutěži.

Někdo má rád sladké, jiný slané. Obě bohatě uspokojil řezník **pan Mazur** se svou rodinou. Když odesl do důchodu, vyráběl klobásy, salámy a další dobrotky podle své receptury a taky vše udil. Byly skvělé a žádné koupené se s jeho výrobky srovnat nedají. Jeho manželka se starala o to druhé, sladké. Byla moc šikovná cukrářka. Pekla výborné a krásné domácí cukroví. Její dvě sestry, **paní Hamplová** a **paní Honová**, byly stejně šikovné. Nikdy nepochopím, jak paní Hamplová mohla vyrobit nejen tak dobré, ale i překrásně zdobené dorty. To byla umělecká díla, která by v každé soutěži jistě vyhrála první cenu. Dcera pana Mazura, **Marie Hanáková**, byla ještě nedávno mezi námi. Dnes ji máme již jen v našich vzpomínkách. A to pouze ve vzpomínkách milých! Mnoho let se o nás starala v Hradečance. V době, kdy se nekupovalo, ale shánělo, vždy ochotně pomohla. Pro různé akce, jak zájmových složek, tak městského úřadu se svým kolektivem pekla vynikající koláče, zákusky a dělala i chlebičky. Sama spočítala množství surovin a vše zařídila na jedničku s hvězdičkou. Paní Hanáková patřila k lidem, které by člověk rád potkával každý den. Je nás jistě hodně, kteří jí děkujeme za vše dobré, co pro nás udělala.

ZVEME VŠECHNY V SOBOTU 25. ZÁŘÍ NA JIŽ TRADIČNÍ VINOBRANÍ DO AREÁLU DOBRÉ POHODY V ŽIMROVICÍCH!

Začínáme již v 10.00 hodin. K celodenní zábavě bude hrát cimbálová muzika **VÝHONEK** a kapela **OD TOMÁŠE**. Můžete se mj. projet na bryčce s koňmi, povozit se na kolotočích i potěšit se pohledem na pohledné břišní tanečnice. K tomu všemu můžete košťovat burčák a pravá moravská bílá i červená vína.

ŽIVOTNÍ OSUDY SOUKROMÉHO ZEMĚDĚLCE KARLA ŠULCE

Minulost našeho města, to není jen snůška leto-počtů a fakt, ale také bezpočet příběhů jen zdánlivě „obyčejných“ lidí. Příběhů tak rozmanitých, jak pestré bývají lidské životy. Životní osudy pana **Karla Šulce** z Hradce (na snímku), který se v srpnu letošního roku dožívá obdivuhodného životního jubilea 90 let, by klidně vydaly na poutavou knihu. V mnohém jsou a musejí být pro dnešní generace poučením a výstražným mementem.

Karel Šulc se narodil 15. srpna 1920 v Podolí. Spolu se svými čtyřmi sourozenci už od dětství pomáhal rodičům starat se o nemalé zemědělské hospodářství. Když vychodil obecnou školu v Hradci a měšťanskou školu na Podolí, musel vážně uvažovat o tom, jakou práci se bude žít. „Máma mi řekla: Čím chceš být? Já na to: Řezníkem.“ Tak šla k řezníku Karlu Mazurovi na Žimrovickou ulici, a ten mě hned ten den vzal k sobě do učení. „Téměř tři roky byl u řezníka Mazura v učení, v únoru 1938 úspěšně složil tovaryšskou zkoušku a stal se vyučeným řezníkem a uzenářem. Řeznické řemeslo se ale jeho povoláním nestalo. Starší bratr v mladém věku zemřel, a tak převzal po otci rodinné zemědělské hospodářství.

Pan Šulc rád sportoval, věnoval se aktivně hned několika sportům. Boxoval, hrával fotbal. Do Opavy chodíval na prvoligové hokejové zápasy. Přímo u Šulců na zahradě v Pivovarské ulici bylo za první republiky kluziště, na kterém s ostatními kluky hrával hokej. Dokonce byl vybrán spolu s Herodkem a Strážníkem jako nejlepší z Hradečáků do týmu Opavy a zahrál si v Ostravě proti družstvu Vítkovic. V tomto duelu dostal od protihráče hrubý úder hokejkou do tváře a přišel o řadu zubů. „Dal jsem si udelat zlaté zuby, ale v ústech mi nedržely,

z Podolí tajně na povozu brambory a řepu, ukryté pod kupou sena. „Francouzští zajatci měli lepší podmínky, mohli dokonce chodit na procházky až ke Kajlovci. To ruští na tom byli hůř. Jeden z nich mi řekl, ať mu přišť přinesu papírový obal od cementu. Nechápal jsem sice, na co je bude potřebovat, ale přinesl jsem mu ho. Rus do papíru zabalil trávu a takto vytvořenou cigaretu si zapálil. A za chvíli si dokonce ubalil ještě jednu.“ K době okupace přidává pan Šulc ještě další vzpomínku: „Byli jsme jednou hrát fotbal na turnaji v Hrabyni. Když jsme se vraceli na Hradec, všiml jsem si chlapa, který si nás zapisoval. Pověděl: „Syni, už je zle.“ A na druhý den už jsem byl předvolaný. Ale nešel jsem, místo mě šel táta. Německý starosta Rudolf Bernhart mu vytkl: „Jak si to představuje-

a tak jsem je nakonec vyměnil za zlatý prsten pro manželku.“

Do osudů lidí zasahovaly v každé době, a ve 20. století zvláště, svými peripetiemi „velké dějiny“ – měnily se režimy, mocipáni, českým Slezskem se přehnal fronta 2. světové války. Když za nacistické okupace pracovali v Braneckých železárnách francouzští a ruští zajatci, pašoval jim Karel Šulc tajně spolu s pekařem Leopoldem Wichou

te – moji synové jsou na frontě a ten váš hraje fotbal! Táta mu pohotově odpověděl: „Až bude Němec, tak též půjde!“

Po 2. světové válce si dál Karel Šulc opatroval živobytí jako „soukromý zemědělec“ práci na poli a péči o dobytek. Když se ale k moci v únoru 1948 dostali komunisté, začali usilovat o kolektivizaci zemědělství, a to nejen „po dobrém“, ale i silou. Karlu Šulcovi se způsob zemědělské práce v družstvu nelíbil, a tak když se v Hradci v padesátých letech 20. století zakládalo JZD, nevstoupil do něj. Těžko si tehdy umět představit, jaké potíže mu toto rozhodnutí přineslo. Představitelé komunistického režimu se s tím ale nechtěli smířit. „Bylo to v době, kdy se zakládalo družstvo. Byl jsem u hradeckého kováře, který mi okovával koně. Tři podkovy byly hotové, ale čtvrté kopyto okovat odmítl. Dokonce mi řekl: „Vem si provaz, a já tě potáhnou.“ „Za co?“, zeptal jsem se. „Nejdeš s námi.“ Zaplatil jsem mu za tři podkovy a jel do Branky ke kováři Hrbáčovi. Vyprávěl jsem mu, co se mi přihodilo. On pak zbylé kopyto mému koni okul.“

Po celou dobu komunistické totality Karel Šulc své rozhodnutí nezměnil a do JZD nikdy nevstoupil. Obhospodařoval samostatně téměř deset hektarů polí za Brankou a na Kalvárii. „Pole u tovarny mi komunisti sebrali. Příkop, který odváděl z pole vodu, zorali. Ptal jsem se jich, proč to dělají? Řekli mi: „Protože nejste v družstvu.“ Odpověděl jsem: „Budu tam na jaře sít obilí.“ „Už nebudeš, už je na naše.“ Stejně pak nesklidili ani tolik, co zaseli, protože chyběl příkop, a tak na poli stála voda.“ Na polích pěstoval obilí, řepu, brambory. V chlévech při svém statku choval hovězí dobytek a prasata.

Připravil a foto: Mgr. Martin Sosna (dokončení příště)

JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA - V NAŠÍ ŠKOLCE JE VŽDY PRIMA!

Děti mají prázdniny, ale v Mateřské škole v Hradci nad Moravicí je rušno. V průběhu července a srpna probíhá rekonstrukce budovy - výměna oken a zateplení jak mateřské školy, tak školní jídelny. Nezapomínáme ani na odloučených pracovištích naší MŠ. V době prázdnin zajistí školnice velký úklid, opravy či malování tak, aby vše bylo připraveno k zahájení školního roku.

Po prázdninách se budou starší děti jistě těšit na své kamarády ze školky, ale největší změna v životě čeká ty nejmenší, kteří si na pobyt ve školce budou teprve zvykat. Ve školním roce 2010 - 2011 bude navštěvovat naše zařízení 191 dětí, což je nejvíce po mnoha letech. U zápisu k předškolnímu vzdělávání se na některé děti, které ještě nemají tři roky, nedostalo, což ovlivnil také počet dětí (15) s odloženou školní docházkou. Rodičům dětí, kterým nemohlo být vyhověno, byla nabídnuta MŠ Bohučovice a MŠ Jakubčovice, kde je ještě volná kapacita. Této možnosti využilo 8 rodičů z Hradce, kteří zapsali své děti v Bohučovicích a po roce, pokud si budou přát, tyto děti umístíme v Hradci nad Moravicí. Rodiče najdou potřebné informace na internetových stránkách www.mshradec.eu. Vzhledem k tomu, že není po dobu rekonstrukce přístup do budovy MŠ Hradec, seznamy dětí a potřebné informace umístím do vývěsní skříňky před vstupem na pěší zónu u Podolské ulice.

PRAKTICKÉ INFORMACE PRO RODIČE

HRADEC NAD MORAVICÍ (4 třídy) 6.15 - 16.30

Telefon: 553 784 154

E-mail: reditelna@mshradec.eu

Ředitelka: Libuše Beňovičová

Zástupkyně ředitelky: Svatava Režnarová

Učitelky: Dagmar Cibulková, Dagmar Holásková, Jana Jašková, Pavla Falharová, Jindřiška Urbanová, Pavla Víchová

Provozní pracovníci: Květoslava Dušková, Ludmila Heinzová, Jarmila Valentová, Zdeňka Víchová

BOHUČOVICE (1 třída) 6.30 - 16.00

Telefon: 553 783 775

Učitelky: Bc. Michaela Hyklová, Pavla Szusciková

Provozní pracovníci: Olga Kubánková

JAKUBČOVICE (1 třída) 7.00 - 16.00

Telefon: 553 782 010

Učitelky: Markéta Germeková, Jana Lišková

Provozní pracovníci: Gabriela Kořená

KAJLOVEC (1 třída) 6.15 - 16.00

Telefon: 553 783 182

Učitelky: Danuše Čermáková, Jana Černínová

Provozní pracovníci: Zdeňka Bašarová

ŽIMROVICE (1 třída) 6.15 - 16.00

Telefon: 553 779 046

Učitelky: Jaroslava Volná, Renáta Melecká

Provozní pracovníci: Marie Chovancová

MĚSÍČNÍ ŠKOLNÉ ČINÍ 380 Kč

Splatnost z účtu nebo složenkou do tří dnů po obdržení.

STRAVOVÁNÍ

	děti 3 - 6 let	odl. šk. docházka
přesnídávka	6 Kč	6 Kč
oběd	14 Kč	15 Kč
svačina	6 Kč	6 Kč
celkem	26 Kč	27 Kč

Splatnost měsíčně z účtu nebo složenkou do tří dnů po obdržení.

Vedoucí školní jídelny: Alena Hložková

Telefon: 553 784 241

CO BUDE DÍTĚ POTŘEBOVAT?

- papuče, hrací kalhoty nebo děvčata zástěrky
- náhradní oblečení a oblečení na zahradu
- zubní kartáček a průběžně zubní pastu
- pyžamo
- kapesníky

OZNAČTE DÍTĚM VŠECHNY OSOBNÍ VĚCI!

Dítě si může přinést do školky svou hračku, avšak na vlastní zodpovědnost.

DOCHÁZKA DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

- dítě přivádějte do 8.30 h. a předejte učitelce
- do školky přivádějte pouze zdravé děti
- v poledne si můžete vyzvednout dítě od 11.30 do 12.30 h. a odpoledne od 14.00 h.
- dítě můžete přivádět a odvádět i v jinou dobu, je však nutná předchozí domluva s učitelkou
- do školky může dítě přivádět nebo odvádět sourozenec či jiná osoba vámi písemně zmocněná
- přihlášení a odhlášení dětí den předem do 12.00 h.
- pokud dítě onemocní, můžete si vyzvednout první den jeho nepřítomnosti stravu do jídelny
- z provozních důvodů je v době hlavních prázdnin MŠ uzavřena alespoň pět týdnů
- denně se můžete informovat o dítěti u učitelky

NADSTANDARDNÍ NABÍDKA:

MŠ Hradec n. Mor.: gymnastika, angličtina, keramika, cvičení rodičů s dětmi

MŠ Žimrovce: gymnastika, keramika

MŠ Kajlovec: pěvecký kroužek

MŠ Bohučovice: gymnastika, keramika

MŠ Jakubčovice: gymnastika, keramika

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V květnu se ve Velké dvoraně Červeného zámku konalo opět slavnostní vítání občánků, kterého se zúčastnilo 28 dětí se svými rodiči. Kulturní program zajišťovala paní učitelka Jana Černínová s dětmi z mateřské školy v Kajlovci a noví občané našeho města byli přivítáni Janem Horákem, zastupitelem města Hradec nad Moravicí.

Město opět věnovalo dětem malý dárek s pamětním listem a každá maminka si odnášela kytičku.

Text: Marie Vladařová, foto: František Mareš

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

MALÉ VÍTÁME, RODIČŮM BLAHOPŘEJEME!

Anežka Bambasová	Hradec nad Moravicí
Jaromír Havlíček	Hradec nad Moravicí
Magdaléna Beranová	Domoradovice
Valérie Honová	Jakubčovice
Kryštof Hrbáč	Hradec nad Moravicí
Valentýna Špičková	Hradec nad Moravicí
Andrea Štecová	Žimrovce
Apolena Víchová	Jakubčovice
Natalie Víchová	Hradec nad Moravicí

ŠŤASTNOU SPOLEČNOU CESTU ŽIVOTEM!

Lukáš Čech - Ivana Krkošková
David Trubl - Pavlína Kolínková
Jan Germek - Markéta Švehlová
Pavel Ondřej - Lenka Hlistová
Jan Motyčka - Iveta Mičochová
Radek Jedlička - Lucie Hamanová
Jan Vícha - Lenka Kořená
Pavel Kořízek - Alexandra Pospíšilová
Michal Marek - Sylva Batková
Jiří Moša - Michaela Galvasová

HODNĚ ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI!

Anna Kratochvílová	90 let	Hradec n. Mor.
Libuše Marxová	80 let	Kajlovec
Marie Víchová	80 let	Žimrovce
Bedřiška Jurečková	80 let	Kajlovec
Anna Štěpánová	80 let	Žimrovce
Danuše Černá	75 let	Žimrovce
Josef Kuchejda	75 let	Hradec n. Mor.
Ilona Čechová	75 let	Hradec n. Mor.
Jiřina Celtová	75 let	Hradec n. Mor.
Marie Víchová	75 let	Žimrovce

BUDEME NA VÁS VZPOMÍNAT...

Lubomír Klement Žimrovce
Vlastimil Bína Hradec nad Moravicí

Nemáte-li zájem o zveřejnění ve společenské kronice, sdělte to na evidenci obyvatel Marii Vladařové, Městský úřad Hradec nad Moravicí (telefon 553 783 920).

NA CO SE MOHOU DĚTI TĚŠIT KAŽDÝ DEN?

Na hodné paní učitelky,
nové kamarády,
pěkné a příjemné prostředí,
hodně hraček a didaktických
pomůcek, hry,
pohybové činnosti,
tvůrčí činnosti,
kreslení, malování,
modelování, zpívání,
poslech pohádek,
a hry na zahradě!

WELLNESS studio TOP TREND

Zveme vás to nově otevřeného studia krásy, vitality a zdraví, přístupného nejen pro ženy, ale i pro děti a muže.

CO VÁM MŮŽEME NABÍDNOUT?

Chcete zhubnout a znovu nepřibrat?
Máte potíže s podvýživou? Trápí vás alergie, migrény, křečové žíly, zažívací a trávicí potíže?
Trápí vás cukrovka a cholesterol?
Chcete udělat něco pro sebe a své blízké?
Chcete udělat něco pro zdraví a krásu?

ZDARMA VÁM PROVEDEME CELKOVOU ANALÝZU TĚLA!

Analýza obsahuje měření: tělesného tuku, viscerálního tuku, hustoty kostí, svalové hmoty, lymfatického systému a vody v těle, bazálního metabolismu a denního keal výdeje, fyzické kondice, metabolického věku orgánů a sestavení jídelníčku na míru.
Poradíme vám v oblasti kosmetiky a péče o pleť, hloubkově vyčistíme pleť a poradíme i v oblasti lčení.

KDE NÁS NAJDETE?

WELLNESS studio TOP TREND
areál I. Hradecké zemědělské a.s. (kancelář č. 12)
Hradec nad Moravicí

OBJEDNÁVKY PŘIJÍMAJÍ:

LIBUŠE DULAVOVÁ 737 812 470
Libuse.Oriflame@seznam.cz
MONIKA KLÍMKOVÁ 777 257 719
klimkova.mona@seznam.cz
ŽANETA JUCHELKOVÁ 603 732 624
Juchelkova1@seznam.cz

**Těšíme, že využijete našich služeb
a budete s nimi spokojeni!**

1. HRADECKÁ ZEMĚDĚLSKÁ
oznamuje,
že od 12. července 2010
byl obnoven prodej benzínu
ve středisku ve Skřipově.

KAMENOSOCHAŘSTVÍ RADEK NOVÝ

broušení starých pomníků a žuly
zhotovení nových pomníků
sekání a příseky písma
pomníkové doplňky - lampy, vázy, vitríny
Vše dle přání zákazníka, konzultace zdarma.
Kontakt: **Radek Nový, Nad Školou 533,**
Zubří, telefon 605 310 093

DECHOVÝ ORCHESTR HRADEC NAD MORAVICÍ

hledá ženy i muže, kteří mají kladný vztah k lidové a dechové hudbě a jsou ochotni obětovat část svého volného času ke zpívání s dechovkou. Podmínkou je hudební sluch. Znalost not není podmínkou, ale je vítána. Rovněž tak hraní na jakýkoliv hudební nástroj.

Orchestr přijme do svých řad též hráče na jakýkoliv dechový hudební nástroj.

BLIŽŠÍ INFORMACE - KAPELNÍK ORCHESTRU KAREL MÜLLER, MOBIL 776 072 990

ÚSPĚŠNÁ SEZÓNA MLADÝCH SPORTOVců

Historicky první bronzové medaile z okresních přeborů žactva, knihy o sportu vytvořené ve spolupráci s hradeckými dětmi, první úspěchy florbalistů a závěrečné natáčení pro Českou televizi, tak by se dala zhodnotit úspěšná sezóna mladých sportovců.

Stolní tenisté získávali své první zkušenosti nejen v okresním měřítku, ale vyzkoušeli si taktéž krajské bodovací turnaje, kde se nejlépe ze všech dařilo **Elišce Selvekové**, která obsadila krásné páté místo. Mnozí z nich uspěli na Vánočním turnaji ve stolním tenise, na kterém získali své první medaile v životě. Třešnickou na dortu byl pak zisk třetího místa na okresních přeborech v Darkovicích dvojice **Selveková, Cingelová**. Tyto výsledky jsou příslibem pro další práci, a proto v nové sezóně bude vytvořeno družstvo, které se pokusí získat zkušenosti v soutěži týmů. Florbalisté (na snímku) se zúčastnili svých prvních přátelských utkání, ve kterých se ukazovalo, že by mohli mít i na soupeření na turnajích. Prvním testem byla Velká cena Hradce, kde se potvrdilo, že hradečtí dokážou soupeřit i s týmy z jiných měst. Proto se v květnu zúčastnila dvě družstva žákovského turnaje v Hatí. Ačkoli to byla jejich první větší zkušenost, předvedli hodnotné výkony. V boji o postup mezi nejlepší čtyři mužstva prohrál A tým (**Tomáš Motyčka, Dominik Moravec, Pavel Kuzník, Jan Holán a Dominik Binar**) na samostatné nájezdy. Přesto 5. - 8. místo je dobrým startovacím můstkem pro další činnost dětí a to v chystané soutěži, které občanské sdružení iniciovalo na okresní úrovni.

Text a foto: Ing. Lenka Mišíčková

NAPSALI NÁM

(Tyto příspěvky nebyly redigovány
a mohou obsahovat i věcné nepřesnosti.)

STROMY, NEBO AUTA NA TYLOVÁCH?

Před mnoha léty jsme s panem starostou Karlem Valuškem vysázeli Na Tylovách třeshně napoleonky - hlavně pro krásu, ale i pro třeshně. Teď se mají pokácet, aby tam stála auta. Takže lidé, kteří se na ta místa dívají a starají se o zeleň, se mají dívat na auta někoho, kdo se přistěhuje do bytů na střeších paneláků, nemají k místu žádný vztah, jen ten, že tam potřebují zaparkovat svá auta, aby je měli přímo pod nosem. Už teď parkují na pěší cestě k panelákům na místě, kde někdo zničil stromy a už je nikdo nevsadil zpátky. Přitom parkoviště je u hřbitova a většinou zeje prázdnotou.

Bytové domy Na Tylovách byly postaveny pro obyvatele, jejichž domy byly zbourány kvůli průtahu silnice obcí, která spolu s paneláky nenávratně poškodila Hradec, pro některé z nich bylo užívání dosavadních bytů zrušeno z důvodů změny majitele domů, kdy se obecní domy rozprodávali komunikačním bossům. Byly to tedy spíše sociální byty pro obyvatele, kteří neměli auta.

Podle dostupných informací povolení vybudování vyhrazeného parkoviště panu Hendrychovi bylo podmíněno povolením nástavby na bytovém domě Na Tylovách 505. Ta byla podmíněna „změnou“ urbanismu daného místa. Už to je chyba, že by se urbanismus města měl měnit podle požadavků jednoho obyvatele a jeho podnikatelských nápadů. Navíc jeho neomalený podnikatelský zájem narůstá ještě o požadavek odkoupení střešních ostatních bytových domů Na Tylovách za směšnou částku. Žádná částka, ani zvýšená řádově o jednu nulu, nezmění nic na zhoršení životního prostředí pro všechny obyvatele. Zatím je pro nové mladé obyvatele možná důležité parkovat, ale v budoucnu budou i oni mít děti. Místo volného prostranství před domy a pískovišť tam ale najdou parkoviště. A těm se budou vyhýbat i ti starší lidé. Třeba se zadrželi i zadní vchody a bude se chodit z hlavní ulice, protože parkoviště je důležitější.

Každý strom a každé místo mají svou hodnotu. Možná, že někdo za to zaplatí. Kolik? Dá se vyčíslit? Jeden vyrostlý strom stojí 500 000 Kč? Zkažený kus místa 10 milionů? I to je málo, má-li se to vyměnit za parkoviště.

Před okny jsou přece z mnoha důvodů (ekologické, estetické, místo her pro děti, záhonky místních obyvatel...) lepší stromy a trávníky než auta. Ve vesničkách, kde nic nejedí, mají auta logiku. Z Hradce mimochodem vlak jezdí každou hodinu. A jsou tu ještě autobusy. Tady je to v tom množství aut snad jen přebytek peněz. Nebo nedostatek fantazie? Je to opravdu požadavek obyvatel Na Tylovách, nebo se jen na úkor nás všech jen někdo „mocný“ příliš roztahuje?

Kurt Gebauer

VÁZENÍ SPOLUOBČANÉ,

děkuji vám za hlasy a podporu v květnových volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Vážím si velice vaší podpory. Je to pro mě povzbuzení do další práce veřejného života, který není vždy jednoduchý a nemá jenom jedno řešení. Letos už je to 20 let, co jsem se rozhodl účastnit se na službě naší společnosti. Za tu dobu se mnohdy podařilo a sloužili dodnes ku prospěchu občanů našeho města, kterých rozhodně nepočítám museli čekat delší dobu, ale i ta už jsou v přípravě a začínají se realizovat. Vývoj nezastavíme a je třeba se v tomto ohledu orientovat v možnostech a potřebách našeho města. Za nedlouho budeme rozhodovat ve volbách do městského zastupitelstva. Přijí našim občanům a městu hodně dobrých myšlenek, které se mohou a budou realizovat v podobě kvalitního života všech generací. Přijí vám hodně zdraví, štěstí, spokojenost a hezké zážitky v době prázdnin a dovolených.

Josef Vícha

MILÍ SOUSEDÉ, ZAHRÁDKÁŘI, SPOLUOBČANÉ,

chci vás tímto upozornit na fakt, že se v našem městě rozmáhají noční krádeže na zahradách. Jednu noc z naší zahrady (Pod Kalvárií) zmizela všechna solární svítidla. Podívala jsem se, ale nepříkládala jsem tomuto činu velký význam. Ovšem za dva dny zmizela ze zahrady kamenná venkovní socha Sovy. Obě krádeže již byly nahlášený policii. Tajně doufám, že by snad zloděj mohl ukradený majetek na zahradu vrátit. Tento člunek píše proto, abyste si hlídali a zabezpečili svůj majetek a nebyli překvapeni, když ráno něco na zahradě nenajdete. Může vám to být, stejně jako mi, hodně líto.

JARA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ŽIMROVICE PODRUHÉ OBHÁJILA

23. června se předáním mezinárodního titulu Ekoškola v Senátu České republiky v Praze dovršilo celoroční snažení dětí a zaměstnanců malotřídni školy v Žimrovicích. V letošním roce tento prestižní titul získalo 33 škol v republice, naše škola společně se dvěma jinými institucemi titul získala již potřetí. Cesta do Valdštejnského paláce byla však dlouhá a předcházelo jí mnoho úkolů, které musely děti v „ekotýmu“ naplnit. Už od září provedly ve škole vnitřní audit školy, při kterém zjišťovaly, jak je na tom škola s odpady, energií, vodou, jak se chová ke svému prostředí. Na základě tohoto auditu jsme společně připravili plán ozdravných opatření, kde jsme si naplánovali konkrétní úkoly, které by řešily naše slabá místa ve vztahu k životnímu prostředí. V květnu jsme pak přivítali dvě auditorky, které do závěrečné zprávy připsaly následující větu: „V základní škole dokázali, že i malé děti mohou dělat velké věci.“ Díky Sdružení rodičů školy Žimrovice a dotace Města Hradec nad Moravicí se mohlo vydat 10 nejstarších dětí z ekotýmu na třídní výlet do Prahy, aby kromě návštěvy nejvýznamnějších kulturních památek si převzaly již výše zmíněný titul.

Text a foto: David Šrom, ZŠ Žimrovice

OTEVÍRÁNÍ STUDÁNKY V ŽIMROVICÍCH

Studánka pod školou (v nejstarší kronice Žimrovic se toto místo nazývá Pazderna) po mnoho desítek let poskytovala životodárnou vodu dospělým i dětem. Po zavedení obecního vodovodu však studánka upadla do zapomnutí. Zarostla a i pamětníci jí jen stěží hledali. V dubnu se děti a zaměstnanci Základní školy Žimrovice rozhodli navrátit studánku svému okolí. V tu chvíli se naplnily verše Miloslava Bureše: „Vy, hlubáňky zarmoucené, zakalené až do pramene, mohou vám jen dětské ruce pomoci.“ Odstranit maliní, vyčistit okolí, položit kameny ke studánce, vysadit okrasné rostliny a zasít trávu nám trvalo několik dní. Pan Ervin Štencel ze Žimrovic se synem Daliborem vyrobil nad studánku roubenou stříšku. Všechny náklady nám pomohli financovat manželé Karel a Marcela Vavřínkovi ze Žimrovic. Studánku děti slavnostně otevřely v posledním květnovém týdnu pásmem nazvaném „Otevírání studánek“, kde mimo jiné královnička pronesla tyto verše: „Studánko, hlubáňko, studánko, Rubínko, buď vždycky čistá a pro zdraví jistá.“ Všem lidem, kteří nám pomohli obnovit studánku, děkujeme a studánce přejeme mnoho chladné a čisté vody.

Text a foto: David Šrom, ZŠ Žimrovice

DĚTSKÝ DEN VE STYLU COUNTRY

Jezdecký areál v Hradci patřil v sobotu 5. června odpoledne dětem. Hradecká Agentura Tomino ve spolupráci s Jezdeckým klubem Hradec nad Moravicí tu pro ně totiž připravila „Dětský den“ v country stylu. Za nádherného slunečního počasí se do soutěžení zapojilo asi čtyři sta dětí, celkem akci navštívilo přes tisíc lidí. Prostor poskytla zdarma 1. Hradecká zemědělská a.s. Pro děti bylo venku připraveno deset stanovišť s různými soutěžemi. Kluci i děvčata museli například střilet ze vzduchovky, shazovat pomocí tenisáků plechovky, střilet z luku, nakreslit obrázek atd. Jedním z úkolů byla také chůze na

chůdách, kterou si kromě dětí nejednou zkoušeli také tatínci. Na stanovištích dostaly děti po splnění úkolu buď bonbóny a obrázky, anebo „dolary“ - speciálně připravené a vytištěné „peníze“. Když nasbíraly sedm „jednodolarovek“, mohly je směnit za balíček s cukrovím. „Pět dolarovku“ si zase měnily za nanuk. Všechny dětské vstupenky byly slosovatelné, postupně bylo rozdáno všech šedesát cen, které byly díky vstřícnosti sponzorů přichystány. Kromě stanovišť s úkoly byly pro děti připraveny různé doprovodné akce - zdarma se mohly vydovádět na dvou kolotočích (zaplatilo Město Hradec nad Moravicí), povozit se

zdarma na koních nebo v drožce (poskytl Jezdecký klub Hradec nad Moravicí), prohlédnout si minizoo (zvířata zapůjčil Zbyněk Řemelka z Hradce ze své farmy v Hlubočci), opéct si na ohni špekáčky nebo si zahrát „kolo štěstí“.

O bezproblémový průběh „Dětského dne“ se staralo celkem asi čtyřicet lidí. Kromě členů a spolupracovníků Agentury Tomino a členů hradeckého Jezdeckého klubu to byly rovněž ženy z opavské věznice, které také připravovaly pro děti balíčky s cukrovinkami.

Večer děti vystřídali v jezdeckém areálu dospělí. Byl pro ně přichystán taneční večer, k tanci a poslechu hrála kapela „Kolor“ z Kravaj.

Sponzory celé akce byli: Město Hradec nad Moravicí, Agentura Tomino, 1. Hradecká zemědělská a.s., Nowaco s.r.o. Opava, Carman wood a.s., Česká pojišťovna a.s., Mgr. Stanislava Nováková - lékárna Hradec nad Moravicí, Retis Group s.r.o. Opava, Autodoprava Prejda, Truhlářství Dušek, Hana Kušnířová, Zbyněk Řemelka, Jiří Mlčoch, Tomáš Volný, Lenka Ďurkovičová.

Text a foto: Mgr. Martin Sosna

POZVÁNKA DO KINA SRPEN

ZELENÁ ZÓNA

Výjimečný příběh oscarového scenáristy Briana Helgelanda, ve kterém se ocitáme na nejnebezpečnějším místě na světě, na horké půdě Iráku, krátce po svržení režimu Saddáma Husajna. Akční thriller s českými titulky (115 minut). Doporučená přístupnost od 15 let. středa 4. 8., 19.00 h., vstupné 40 Kč

KUKY SE VRACÍ

Film scenáristy a režiséra Jana Svěráka je dobrodružným i poetickým rodinným příběhem, v němž hlavní role přebírají hrdinové ze světa dětské představitivosti (95 minut). středa 11. 8., 16.30 h., vstupné 40 Kč

PRINC Z PERSIE: PÍSKY ČASU

Epické akční dobrodružství zasazené do tajuplné Persie. Líný princ i přes váhání spojí síly se záhadnou princeznou a spolu bojují proti temným silám, aby ochránili starověkou dyku (116 minut). středa 18. 8., 19.00 h., vstupné 40 Kč

TOY STORY3: PŘÍBĚH HRAČEK

Tvůrci opět otvírají krabici hraček a přivádějí diváky zpět do úchvatného světa našich oblíbených postavíček (85 minut). středa 25. 8., 16.30 h., vstupné 40 Kč

ŽENY V POKUŠENÍ

Repríza úspěšné komedie Jiřího Vejdělky (118 minut). středa 25. 8., 19.00 h., vstupné 40 Kč

ZÁŘÍ

SHREK: ZVONEC A KONEC

Příběh se vrací k tomu, jak se vlastně Shrek ocitl ve své bažině. Film odhalí celý jeho životní příběh (92 minut). středa 1. 9., 16.30 h., vstupné 40 Kč

AGORA

Velkolepý dobrodružný výpravný historický film inspirovaný skutečnými událostmi, které nebyly dosud filmově zpracovány (126 minut). středa 8. 9., 19.00 h., vstupné 40 Kč

PREDÁTOŘI

Akční sci-fi horor. Devět lidí různého věku, pohlaví a národností se probudí v džungli, která není jen tak obyčejnou. Je to planeta predátorů. středa 15. 9., 19.00 h., vstupné 40 Kč

DOPISY PRO JULII

Romantické drama je dojemnou a zároveň hravou love-story, vyprávěním o jiskřivé mladé lásce, ale také o vzkrášení lásky zdánlivě dávno ztracené (105 minut). středa 22. 9., 19.00 h., vstupné 40 Kč

KAJÍNEK

Kriminální thriller inspirovaný příběhem Jiřího Kajínky, který je považován za prvního nájemného vraha v České republice (107 minut). středa 29. 9., 19.00 h., vstupné 40 Kč

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

OHLÉDNUTÍ ZA ÚSPĚŠNOU SEZÓNOU SK PODOLÍ

Konec školního roku byl také závěrem sezóny pro oddíl SK PODOLÍ. Pravidelné cvičení v tělocvičnách ZŠ bylo zakončeno závěrečnými hodinami. Rodiče a děti pod vedením cvičitelky Pavly Víchové se zúčastnili zájezdu na Hukvaldy (na snímku vpravo). V sobotu 22. května za příjemného počasí v doprovodu rodičů nebo prarodičů vystoupaly děti na zříceninu hradu. Po procházce parkem kolem Lišky Bystroušky následoval přesun vláčkem „Podhoráčkem“ do nedalekých Kozlovic, kde se na-

chází „Obecná škola“ ze 16. století, pivovar a ve stodole stylová cukrárna. Po dobrém obědě se všichni společně přemístili na „Ranč Bubla“ v Kopřivnici. V areálu byl prostor pro volno a hry pro děti, dospělí měli možnost sledovat utkání našich hokejistů proti Švédsku na mistrovství světa. Ve stejnou dobu připravila Pavla Víchová závodivé hry pro děti.

Žáky vede cvičitel Martin Sosna za asistence Filipa Hoffmana. Závěrečná hodina byla naplněna rovněž různými soutěžemi v obratnosti a vytrvalosti. Nakonec byli všichni, nejen ti nejlepší, odměněni drobnými laskominami.

Ženy juniorky složené ze žákyň, dorostek a žen (celkem jich bylo 58) cvičily dvakrát týdně pod odborným vedením cvičitelky Lenky Kudělové a vedoucí cvičení Ivany Gebauerové. Ženy seniorky vedené Renatou Kvasničkovou cvičily každé pondělí.

„FLORBAL JE ZÁBAVA I VELKÁ OBĚT!“

Pětadvacetiletý Cyril Šoltys (na snímku) je jedním ze zakladatelů florbalového týmu FBC Hradec nad Moravicí, který je součástí SK PODOLÍ. Je studentem 5. ročníku Vysoké školy báňské - Technické univerzity v Ostravě, fakulty bezpečnostního inženýrství. Sportu se věnuje od dětství, hlavně florbalu. Jeho cílem je postup s týmem do vyšších soutěží.

Kam sahají kořeny vašeho týmu?

Jako patnáctiletí kluci jsme hráli v Brance hokejbal. Jednou jsme si řekli, proč nezorganizovat pravidelné tréninky a zkusit tak naše výkony. Začali jsme tedy trénovat v malé tělocvičně v Hradci nad Moravicí florbal a zkusili jsme to jako registrovaní hráči spolu s Lukášem Smejkalem a Romanem Mlčuchem, kteří hrají dodnes. Se vším nám tenkrát moc pomohl náš „kmotr“ Zdeněk Novák a pod záštitou SK PODOLÍ nám zajistil registraci týmu.

Jak si vedete?

Hrajeme již třetí sezónu sedmou Moravskoslezskou soutěž, jinak řečeno sedmou ligu a pátým rokem bojujeme v okresním přeboru. Tým prošel za ta léta řadou změn, vystřídal se hráči, zejména gólmani. Zlepšujeme své výkony a nabíráme nové posily.

Kde trénujete?

Začínali jsme v malé tělocvičně v Hradci nad Moravicí, poté jsme trénovali ve Chvalkovicích a od doby, co se ke škole v Hradci přistavila nová sportovní hala, zakotvili jsme v ní.

Jak dlouho trvá sezóna florbalu?

Začínáme ke konci září a hrajeme až do června. Dalo by se říct, že tedy celý rok, kromě vánoční pauzy v prosinci a letních prázdnin.

V letních měsících odpočíváte, nebo máte letní přípravu?

Z důvodů stmelení týmu jsme trénink v létě stanovili jedenkrát týdně. Tedy nejen kvůli kondici.

Jak je to se sponzory?

Sponzory máme, není jich však dostatek. Mezi ty největší patří Obecní úřad v Brance u Opavy a SK PODOLÍ, které nám hradí startovné v okresním přeboru. Další sponzoři jsou stavební firmy - Smejkal stavby, Unist s.r.o. a florbalový obchod Floorbad.com.

Na co vám zatím peníze nestačí?

Již několik let se snažíme získat dotaci na florbalové mantinely, které velice postrádáme. Zároveň by tato investice byla přínosná také pro školu v Hradci nad Moravicí. Zatím to řešíme pronájmem mantinelů z vlastních finančních prostředků. Zpravidla to, co nepokryjí sponzoři, hradí sami hráči. Pro předsta-

vu, sezóna moravskoslezské soutěže se vyšplhá na částku až 20 000 Kč a okresní soutěž spolkně kolem 7 000 Kč! Sport, konkrétně florbal, je nejen zábava, ale také velká oběť.

Co trenéra, máte?

Nemáme, což je asi chyba. Chybí nám někdo nezaujatý s pevnou rukou, kdo by nám velel a my k němu chovali respekt. Na druhou stranu však členy našeho týmu jsou i zkušení hráči, například ze švýcarské hokejové ligy či krnovského hokeje.

Když nemáte trenéra, máte alespoň nějaký talisman?

Od prvního ročníku v Brně vozíme s sebou plyšovou kačenu, která s námi putuje již čtvrtý rok. Je to skupinový talisman a celý tým doufá, že nám přinese jen více štěstí, které nám zatím chybí.

Proč kačenu?

To byla úplná náhoda, jednou jsme ji někde koupili, vypadá celkem solidně, tak ji bereme vždy s sebou. Párkrát se nám ale už zatoulala.

Co je váš dosavadní největší úspěch?

Sezónu od sezóny se zlepšujeme, což je pozitivní. Začínali jsme katastrofálním umístěním, kdy jsme obsazovali poslední příčky v okresním přeboru. Letos jsme se umístili na 2. místě a porazil nás tým, který je tvořen pouze extraligovými hokejbalisty, kteří v této kategorii neměli co dělat. Co se týče registrované soutěže, tady jsme obsadili 3. místo a letos již počtvrté jsme se zúčastnili také brněnského turnaje Open Game, kde jsou týmy z celé České republiky a dva dokonce ze Slovenska. Letos zde soutěžilo 65 týmů a my jsme skončili v osmifinále, což odpovídá přibližně 8. až 16. místu.

Připravila a foto: Aneta Hanková

Od nového roku Renata Kvasničková předala vedení žen seniorek cvičitelce Mileně Langrové, v náčelnické radě dále pracuje jako matrikářka SK PODOLÍ.

Mimo pravidelné cvičení SK zajišťuje pro své členy a příznivce různé aktivity pobytu v přírodě. Mimo jiné sem patří noční pochody za úplňku. Jedná se o tradici dlouhou 33 let! Prvního pochodu v roce 1977 se jako zakladatelé mohou uvést Václav Kresa, František Šustek, Zdeněk Novák, Ladislav Biller a Jiří Blažej. Posledního pochodu se zúčastnilo rekordních 86 osob! Z dalších akcí to bylo plavání v zimních měsících v bazénu v Kravařích. Také turistické zájezdy na hory jsou tradicí rekreačního sportu. Tentokrát to bylo putování na Všeminu (na snímku vlevo). V sobotu 29. května vedla trasa ze Vsetína Hostýnskými vrchy přes Žambožku (560 m) do sportovního areálu Všemina. Odpoledne jsme se na zpáteční cestě zastavili na přehradě Bystrčka.

Text a foto: Zdeněk Novák, SK PODOLÍ

AKTIVNÍ SPORTOVÁNÍ

AKADEMIE STOLNÍHO TENISU 16. - 20. 8. (9.00 - 14.00 h.)
Pro všechny milovníky malého kulatého míčku od 5 do 100 let. Její součástí bude také setkání s nejlepšími českými stolními tenisty.

FLORBAL KEMP 16. - 20. 8. (9.00 - 14.00 h.)

Pro všechny, kteří se chtějí ve florbalu zlepšit, je připraven prázdninový kemp zaměřený na tento sport. Pro začátečníky to bude seznámení s míčkem a hokejkou, pro pokročilejší příprava na sezónu.

INLINE SPORTS ŠKOLA 23. - 27. 8. (9.00 - 14.00 h.)

Příměstský tábor na in-line bruslích obohacený o další sporty a zajímavé zážitky - vhodný pro děti od 5 - 15 let.

Ing. Lenka Mišíčková

HRADECKÉ NOVINY

Vydává:

Městský úřad Hradec nad Moravicí,
Opavská 265, 747 41 Hradec nad Moravicí
tel. 553 783 922, fax 553 784 157
e-mail: sekretariat@muhradec.cz
www.muhradec.cz
Evidence period. tisku: MK ČR E 16509
Řídí: redakční rada
Redakce, foto a grafika: Karel Stuchlík
Tisk: RETIS GROUP s.r.o.
Uzávěrka tohoto čísla byla 26. 7. 2010.
Archív Hradeckých novin najdete na:
www.muhradec.cz

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA JE 15. 9. 2010.

Své příspěvky dodejte na Městský úřad v Hradci nad Moravicí referentce kultury Jitce Kotačkové nebo pošlete mailem na adresu: jkotackova@muhradec.cz